Dosarul nr.2a-46/2025 I instanță
Nr. PIGD 2-24035661-05-2a-12032025 judecător Sofia Aramă

judecătoria Cimișlia
sediul central

D E C I Z I E

13 noiembrie 2025 **mun.Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecător Mironov Andrei
judecători Hudoba Valeri şi Colev Grigori
grefier Jeleva Elena
cu participarea:
reprezentantului reclamantei Popescu Nadejda, avocatului Octavian Vîrlan
reprezentantului pârâtei Radu Zinaida și copârâtului Radu Grigore,
avocatului Casap Anatolie

examinând în ședință publică în ordine de apel, cererea de apel depusă de avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul central din 16 octombrie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Popescu Nadejda împotriva lui Radu Zinaida, Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei,

audiind raportul judecătorului asupra cauzei, ascultând argumentele participanților la proces asupra esenței apelului,

a c o n s t a t a t:

<u>În fapt.</u>

La data de 01 aprilie 2024, avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Radu Zinaida și Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în

realizarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei. (f.d.4-10)

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, este proprietara bunului imobil casa de locuit cu nr.cadastral ***** situată în or.Cimișlia str.*****, fapt ce se confirmă prin titlul de autentificare a dreptului de proprietate asupra terenului, eliberat în baza deciziei Primariei or.Cimișlia nr.395-d din 01.11.2000, prin care cet.Popescu Nadejda Pavel i-a fost repartizat teren cu suprafața de 0,1440 ha. Radu Zinaida este fiica reclamantei, iar Radu Grigore este ginerele acesteia. Fiica reclamantei împreună cu soțul acesteia, după căsătorie și până în prezent locuiesc în casa reclamantei din motiv ca Popescu Nadejda era mulți ani plecată peste hotarele țării și venea rar acasă.

A invocat că din motive de sănătate, reclamanta s-a întors în RM unde planifica să rămână împreună cu familia la casa sus menționată însă fiica și ginerele îi creează condiții de trai (în casa proprie) insuportabile, numesc cu cuvinte necenzurate, îi sunt încuiate ușile casei pentru a nu putea intra etc. Câteva săptămâni reclamanta a locuit la mama sa în etate, în s.Cenac r-l Cimișlia cu speranța că fiica și ginerele își vor da seama de caracterul ilicit al faptelor sale, însă la revenire, Popescu Nadejda a fost întâmpinată cu cuvintele „dute de unde ai venit, aceasta este casa noastră și noi de aici nu plecăm”.

A mai invocat că pârâții îi formează obstacole în realizarea dreptului de proprietate și o agresează verbal. Este nevoită la moment să locuiască la persoane străine, ori, menționează ultima că atmosfera creată în casa unde locuiește împreună cu fiica sa și ginerele este insuportabilă, fapt ce a generat acesteia probleme grave de sănătate, fiind nevoită să urmeze tratamente de calmare și să fie internată în instituție medicală.

Consideră că conviețuirea acestora sub un acoperiș nu mai poate continua iar reclamanta alt domiciliu nu are, ori, toți banii agonisiți au fost investiți în casa din or.Cimslia str.***** care-i aparține cu drept de proprietate. La data de 17.11.2023 reclamanta a remis pârâților cerere prealabilă nr.179 prin intermediul avocatului, prin care a solicitat eliberarea de către pârâți a bunului imobil ce-i aparține reclamantei cu drept de proprietate în termen de 5 zile de la recepționarea cererii. Cererea prealabilă a fost returnată cu mențiunea nereclamat. Mai mult ca atât, reclamanta verbal a anunțat pârâții că s-a adresat avocatului pentru pregătirea acțiunii în judecată, cu gândul că aceștia vor înțelege seriozitatea intențiilor, însă, ultimii continue să locuiască în casa sus menționată și până în prezent interzic

reclamantei să locuiască acolo. Astfel, reieșind din impedimentele create și imposibilității folosirii dreptului său de proprietate Popescu Nadejda a fost nevoită de a se adresa cu acțiune în judecată către Radu Zinaida și Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea impedimentelor în folosința imobilului.

Conform art.46 alin. (1) și (2) din Constituția, statul ocrotește proprietatea și aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului. Dreptul la proprietate privată este garantat și nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietății sale.

Art.1 al Protocolului adițional la Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale prevede că, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Potrivit art.500 alin.(1) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. În conformitate cu art.501 alin.(2) Cod civil, dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Conform art.510 alin.(2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înregistrării în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Or, art.581 alin.(1) Cod civil prevede că, proprietarul unui bun are dreptul de a i se recunoaște dreptul de proprietate și de a obține sau recupera posesia sa de la oricare persoană care îl stăpânește de fapt, cu excepția cazului în care acea persoană are un drept de a poseda bunul, în sensul art.484 alin.(3), opozabil proprietarului.

Dreptul de proprietate este considerat ca fiind cel mai complet drept real, deoarece întrunește în mâinile proprietarului toate atributele acestui drept și anume dreptul de posesiune, dreptul de folosință și dreptul de dispoziție.

Mai mult, dreptul de proprietate este acel drept subiectiv ce conferă titularului exercitarea în putere proprie și în interes propriu a atributelor de posesie, folosință și dispoziție asupra bunurilor sale în limitele determinate de lege.

Caracterul exclusiv al dreptului de proprietate îi permite titularului sa facă singur ce vrea cu bunul său, în limitele prevăzute de lege. Astfel proprietarul în exclusivitate posedă, folosește și dispune în „plena potestas” aceste atribute. În

virtutea acestei puteri exclusive, oferite de legiuitor, proprietarul poate face asupra bunurilor sale orice act, cu condiția că aceste acte să nu contravină legii și să nu aducă atingere drepturilor unui terți. În exercitarea împuternicirilor toate celelalte persoane sunt înlăturate, având numai obligația de a nu împiedica proprietarului exercitarea dreptului de proprietate.

Potrivit art.315 alin.(1)-(3) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Dreptul de proprietate este perpetuu. Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț. Dreptul de folosință include și libertatea persoanei de a nu folosi bunul. Poate fi instituită prin lege obligația de folosire dacă nefolosirea bunurilor ar contraveni intereselor publice. În acest caz, proprietarul poate fi obligat fie să folosească el însuși bunul ori să-l dea în folosință unor terți în schimbul unei contraprestații corespunzătoare.

Dacă dreptul de proprietate asupra bunului imobil locativ este încălcat în alt mod decât prin privare ilicită de posesiune sau uzurpare, adică prin dobândire frauduloasă, proprietarul va putea înainta o acțiune în apărarea dreptului de proprietate conform art.376 alin.(1) CC, solicitând încetarea încălcării, adică repunerea în situația anterioară atingerii dreptului de proprietate (înlăturarea obstacolelor), precum și repararea prejudiciului cauzat, iar dacă repunerea în situația anterioară este imposibilă, se va putea solicita numai repararea prejudiciului.

Conform art. 374 alin. (1) Cod civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia, iar art. 307 alin. (2) Cod civil, stipulează ca posesiunea de bună-credință încetează daca proprietarul sau o altă persoana cu drept preferențial înaintează posesorului pretenții întemeiate.

Cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, a menționat că cheltuieli de asistență juridică în mărime de 8 800 lei, conform contractului de asistență juridică nr.177 din 15.11.2023 suportate de reclamant sunt reale, necesare și rezonabile ca obiect propriu zis al acțiunii, al dificultății speței și al acțiunilor procesuale efectuate de avocat, reieșind din practica Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistență juridică. Concomitent, având în vedere motivele indicate în prezenta cerere și reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ale cererii, având în vedere că partea reclamantă a fost nevoită să sesizeze instanța de judecată, înaintând în acest sens cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei. Astfel, reclamantul a fost nevoit să suporte cheltuieli

în valoare de 8800 lei, cheltuieli de asistență juridică, angajând în acest sens un avocat pentru pregătirea acțiunii, care solicită să fie încasate de la pârât.

Reieșind din cele sus-enunțate, deoarece în vederea soluționării litigiului dat pe cale amiabila extrajudiciară, reclamantul până la momentul de față a întreprins nenumărate tentative, însă care cu părere de rău, nu s-au soldat cu succes, din care considerente constată imposibilitatea soluționării litigiului pe cale amiabilă judiciară.

De asemenea, a invocat că la această fază a procesului se impune asigurarea acțiunii, nefiind ulterior un impediment a uneia din părți de a revendica dreptul suspendat în urma aplicării măsurii de asigurare, ci fiind o măsură de protecție a intereselor uneia din părți, în cazul în care va fi satisfăcută cerința acesteia. Legislația în vigoare constituie garanția în evitarea consecințelor ireparabile în cazul producerii efectelor comportamentului de rea-credință la executarea obligator. Această posibilitatea acordă reclamantei dreptul la evitarea abuzurilor nejustificate din partea pârâtului. În cazul de față aplicarea măsurilor de asigurare nu poate avea nici o influență asupra soluției instanței de fond, ci este o măsură provizorie stabilite pe o perioadă determinată până la momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești irevocabile.

La caz, consideră că, urmează de a se impune necesitatea protejării interesului reclamantului de a obține executarea hotărârii într-un termen rezonabil, prin admiterea cererii formulate de reclamant privind asigurarea acțiunii cu aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ale pârâților teren agricol cu nr.cadastral ***** cu suprafața de 0,0848 ha, nr.cadastral ***** cu suprafața de 0,2319 ha, nr.cadastral ***** cu suprafața de 2,5375 ha situate în r-l Cimișlia s.Cenac extravilan care-i aparțin pârâtei cu drept de proprietate fapt confirmat prin contractul de donație din 25.05.2023.

Astfel, a solicitat admiterea cererii în sensul formulat; emiterea hotărârii judecătorești cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea dreptului de proprietate și evacuarea silită a pârâtilor Radu Zinaida și Radu Grigore din bunul imobil situat în or.Cimiçlia str.***** cu nr.cadastral *****, care aparține cu drept de proprietate reclamantei; emiterea hotărârii judecătorești cu privire la încasarea din contul pârâților în contul părții reclamante a cheltuielilor de judecare a cauzei care se constituie din cheltuieli de asistență juridică 8800 lei, cheltuieli de judecare a cauzei compuse din taxa de stat 250 lei și taxa de timbru 200 lei.

<u>Aprecierea primei instanțe.</u>

La data de 16 octombrie 2024, prin hotărârea emisă de Judecătoria Cimișlia, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Popescu Nadejda împotriva lui Radu Zinaida, Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei, ca fiind neîntemeiată.

S-a anulat sechestrul, aplicat prin încheierea Judecătoriei Cimișlia sediul central din 03 aprilie 2024, asupra bunurilor imobile – teren agricol cu număr cadastral ***** cu suprafața de 0,0848 ha; teren agricol cu număr cadastral ***** cu suprafața de 0,2319 ha, teren agricol cu număr cadastral ***** cu suprafața de 2,5375 ha situate în extravilanul s.Cenac r-l Cimișlia care aparțin cu drept de proprietate pârâtei Radu Zinaida, a.n ***** domiciliată în or.Cimișlia str.*****. (f.d.90)

La data de 18 octombrie 2024, avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda a depus cerere de apel preventivă împotriva hotărârii instanței de fond, în care a solicitat casarea integrală a hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul central din 16.10.2024, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral. (f.d.97)

Copia hotărârii motivate a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 07 februarie 2025. (f.d.102)

<u>Argumentele apelantului înaintate prin cererea de apel.</u>

La data de 28 februarie 2025, avocatul avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda a înaintat cererea de apel motivată împotriva hotărârii instanței de fond. (f.d.104-109)

În motivarea apelului a indicat că, Popescu Nadejda este proprietara bunului imobil casă de locuit cu nr.cadastral ***** situată în or.Cimișlia str.***** fapt ce se confirmă prin titlul de autentificare a dreptului de proprietare asupra terenului, eliberat în baza deciziei primăriei or.Cimișlia nr.395-d din 01.11.2000 prin care cet.Popescu Nadejda Pavel i-a fost repartizat teren cu suprafața de 0,1440 ha.

A invocat că Radu Zinaida este fiica reclamantei iar Radu Grigore este ginerele acesteia. Fiica reclamantei împreună cu soțul acesteia, după căsătorie și până în prezent locuiesc în casa reclamantei din motiv că Popescu Nadejda era mulţi ani plecată peste hotarele țării și venea rar acasă. Din motive de sănătate, reclamanta s-a întors în RM unde planifica să rămână împreună cu familia la casa sus menționată însă fiica și ginerele îi creează condiții de trai (în casa proprie) insuportabile, o numesc cu cuvinte necenzurate, îi sunt încuiate ușile casei pentru a

nu putea intra etc. Câteva săptămâni reclamanta a locuit la mama sa în etate, în s.Cenac r-1.Cimișlia cu speranța că fiica și ginerele își vor da seama de caracterul licit al faptelor sale, însă la revenire, Popescu Nadejda a fost întâmpinată cu cuvintele „dute de unde ai venit, aceasta este casa noastră și noi de aici nu plecăm”. Pârâții îi formează obstacole în realizarea dreptului de proprietate și o agresează verbal.

Menționează că reclamanta Nadejda Popescu este nevoită la moment să locuiască la persoane străine, ori, menţionează ultima că atmosfera creată în casa unde locuiește împreună cu fiica sa și ginerele este insuportabilă, fapt ce a generat acesteia probleme grave de sănătate, fiind nevoită să urmeze tratamente de calmare și să fie internată în instituție medicală.

Consideră reclamanta că conviețuirea acestora sub un acoperiș nu mai poate continua iar reclamanta alt domiciliu nu are, ori, toți banii agonisiți au fost investiți în casa din or.Cimșlia str.***** care-i aparține cu drept de proprietate.

La data de 17.11.2023 reclamanta a remis pârâților cerere prealabilă nr.179 prin intermediul avocatului, prin care a solicitat eliberarea de către pârâți a bunului imobil ce-i aparține reclamantei cu drept de proprietate în termen de 5 zile de la recepționarea cererii. Cererea prealabilă a fost returnată cu mențiunea nereclamat. Mai mult ca atât, reclamanta verbal a anunțat pârâții că a adresat avocatului pentru pregătirea acţiunii în judecată, cu gândul că aceștia vor înțelege seriozitatea intențiilor, însă, ultimii continuă să locuiască în casa sus menţionată și până în prezent interzic reclamantei să locuiască acolo.

În continuare, avocatul invocând prevederile art.46 din Constituție, art.art.491-492, 500, 581 Cod civil și art.44 din Legea cu privire la locuințe, a menționat că cererea reclamantei Popescu Nadejda cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată și obiectul litigiului dedus judecății constituie apărarea dreptului de proprietate, guvernate de prevederile art. 500, 501, 581 din Codul civil al Republicii Moldova.

Așa fiind, instanța de judecată, luând în considerație argumentele reprezentantului avocatului, intervenientului accesoriu și obiecțiile reprezentantului pârâtei, întru respectarea prevederilor legislației naționale și internaționale, inclusiv Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, care stipulează că „cauza sa să fie judecată în mod echitabil”, având în vedere principiul contradictorialității și egalitatea părților în drepturile procedurale, a creat condiții

egale părților pentru exercitarea drepturilor lor, ședințele de judecată fiind amânate inclusiv, la solicitarea părților și pentru prezentarea probelor necesare, în sensul confirmării argumentelor invocate, astfel cum se stipulează în art.118 CPC RM, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Așa fiind, consideră că judecătoria Cimișlia sediul Central nu a luat în considerație argumentele reprezentantului reclamantului, întru respectarea prevederilor legislației naționale și internaționale, inclusiv Convenția Pentru Apărarea Droturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, care stipulează că „cauza sa să fie judecată în mod echitabil", având în vedere principiul contradictorialității și egalitatea părților în drepturile procedurale, instanța nu a creat condiții egale părților pentru exercitarea drepturilor lor.

În atare circumstanțe, indică că este cert faptul că, pârâții locuiesc în bunul imobil în litigiu, fără temei legal, iar acțiunile acesteia creează obstacole reclamantei în exercitarea dreptului de proprietate, fapt ce contravine prevederilor art. 500 Cod civil, care stipulează, că proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, acesta fiind perpetuu.

Reprezentantul reclamantei care a menționat că, deși a devenit proprietar în modul prevăzut de lege, reclamanta se află în imposibilitatea de a se folosi de proprietatea sa din pricina acțiunilor nemotivate a pârâtei, nu se poate folosi de atributele dreptului de proprietate, adică nu poate folosi acest bun, nu deschid ușa, o bruscă pe reclamantă, o intimidează, circumstanțe ce denotă cu certitudine faptul încălcării dreptului acestuia la exercitarea dreptului de proprietar.

Susține că prin actele anexate, se confirmă că, de către reprezentantul reclamantei au fost manifestate încercări de soluționare amiabilă a litigiului, prin expedierea de notificări, însă nu au dus la rezultat scontat, pârâta manifestând ignoranță și impasibilitate.

Referitor la cheltuielile judiciare consideră că cheltuielile de asistență juridice în mărime de 8 800 lei, conform contractului de asistență juridică nr.177 din 15.11.2023 suportate de reclamant sunt reale, necesare și rezonabile ca obiect propriu zis al acțiunii, al dificultății speței și al acțiunilor procesuale efectuate de avocat, reieşind din practica Ciulii Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistenţă juridică.

Concomitent, având în vedere motivele indicate în prezenta cerere și reieșind din circumstanțele de fapt și de drept ale cererii, având în vedere că partea reclamată a fost nevoită să sesizeze instanța de judecată, înaintând în acest sens cerere de chemare în judecată cu privire la încasarea datoriei. Astfel reclamantul a fost nevoit să suporte cheltuieli în valoare de 8800 lei, cheltuieli de asistență juridică, angajând în acest sens un avocat pentru pregătirea acțiunii, care solicită să fie încasate de la pârât.

La data de 12 martie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud, sediul Comrat. (f.d.114)

Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 18 martie 2025, s-a acceptat spre examinare apelul declarat de către avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda împotriva hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul Central din 16 octombrie 2024.

S-a dispus intentarea procedurii de apel pe cauza la cererea de chemare în judecată înaintată de către Popescu Nadejda împotriva lui Radu Zinaida, Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei.

În vederea pregătirii cauzei au fost efectuate următoarele acte procedurale:

- s-a expediat participanților la proces copia de pe cererea de apel, stabilindu-le termenul de 10 zile de la data comunicării încheierii prezente pentru prezentarea referinței,

- s-a informat părțile privind faptul că în conformitate cu prevederile art. 362^1 alin. (1) al Cod de procedură civilă al RM ei sunt în drept după expirarea termenului de apel să depună apelul incident nu mai târziu de data depunerii referinței la cererea de apel. (f.d.120)

Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Sud, sediul Comrat din 07 aprilie 2025, a fost numită ședința de judecată pentru examinarea apelului înaintat. (f.d.125)

La data de 11 aprilie 2025, la sediul instanței de apel a parvenit referința depusă de către avocatul Casap Anatolie în interesele lui Radu Grigore și Radu Zinaida prin care a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată cererea de apel depusă de Popescu Nadejda, cu menținerea în vigoare a hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul central din 16.10.2024 fără modificări. (f.d.127-129).

În argumentarea referinței a indicat că, în motivarea cererii de apel, apelanta a expus repetativ argumentele din cererea de chemare în judecată, de aceia, în

continuare se va expune strict asupra legalității soluției primei instanțe pe care o consideră una legală și întemeiată, din următoarele raționamente.

Așa dar, din materialele cauzei se atestă cu certitudine faptul că, Radu Zinaida este fiica lui Popescu Nadejda, fapt confirmat prin copia actului de naștere a pârâtei Radu Zinaida iar Radu Grigore este soțul lui Radu Zinaida.

De asemenea, menționează că, Radu Zinaida, împreună cu membrii familiei sale, Radu Grigore (soțul), dar și copiii, locuiesc în casa de locuit individuală situată în ***** ***** nr. 7, care este casa părintească a acesteia.

Apelanta, a solicitat instanței de fond, evacuarea silită a lui Radu Zinaida dar și a lui Radu Grigore din bunul imobil identificat prin codul cadastral *****, care ar aparține acesteia cu drept de proprietate privată.

Drept urmare a examinării motivelor de fapt și de drept formulate în cererea de chemare în judecată, precum și argumentele reținute de instanța de fond, consideră că apelul este neîntemeiat iar, soluția primei instanțe este legală.

Menționează că în conformitate cu certificatul de încadrare în grad de dizabilitate nr. C293546000310, se atestă că Radu Zinaida este încadrată în grad de dizabilitate mediu, cu afecțiune congenitală sau din copilărie, care este stabilit ca diagnostic fără termen.

Potrivit art. 74 alin. (1) Codul Familiei, Părinții sânt obligați să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 75/2015 cu privire la locuințe, Dreptul la locuință constituie un drept fundamental, care face parte din dreptul la viață decentă al persoanei sau familiei.

În conformitate cu prevederile art. 635 alin. (2) Cod civil, Titularul dreptului de abitație are dreptul să locuiască în locuința unei alte persoane împreună cu soțul și copiii săi chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația, precum și împreună cu părinții ori cu alte persoane aflate în întreținere.

Potrivit art. 635 alin. (3) din Codul civil, Uzul și abitația se constituie în temeiul unui act juridic ori al legii.

În speță, invocă că dreptul de uz și abitație al pârâtei Radu Zinaida, dar și a membrilor săi de familie, s-a constituit prin prisma cadrului legal prenotat și anume din dispoziția art. 74 alin. (1) Codul familiei, ce instituie obligația părinților să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Sprijinul material pe care îl necesită Radu Zinaida, inclusiv prin prisma asigurării dreptului la locuință, ca drept fundamental, este certă, or aceasta are grad de dizabilitate fapt confirmat prin certificatul de încadrare în grad de dizabilitate nr. C293546000310, unde se atestă că Radu Zinaida este încadrată în grad de dizabilitate mediu, cu afecțiune congenitală sau din copilărie, care este stabilit ca diagnostic fără termen.

Relevă că Radu Zinaida este în imposibilitatea de a fi încadrată în câmpul muncii datorită afecțiunii pe care o are, respectiv, necesită sprijin material, obligație care devine obligatorie reclamantei Popescu Nadejda prin prisma dispoziției art. 74 alin. (1) Codul familiei, ce instituie obligația părinților să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

În atare manieră, susține că Radu Zinaida este titular al dreptului de abitație asupra locuinței mamei sale, Popescu Nadejda, care a apărut în temeiul legii, conform art.635 alin. (3) Cod civil, or părinții sunt obligați să-și întrețină copii minori și cei majori inapți de muncă, întreţinere care fără dubiu în speță se referă și la dreptul de abitație.

Potrivit art. 582 alin. (1) Cod civil, Acțiunea în revendicare se respinge dacă, în condițiile stabilite de lege, prin efectul dobândirii de bună-credință, al uzucapiunii, al accesiunii, al aplicării dispozițiilor privind regimul bunului găsit sau al altui temei prevăzut de lege, proprietarul a pierdut dreptul de proprietate, iar posesorul sau predecesorul său l-a dobândit.

Potrivit art. 584 Cod civil, Dacă între proprietar și posesor există un raport juridic, proprietarul își va recupera bunul în condițiile acelui raport juridic.

În speță atestă cu certitudine despre necesitatea sprijinului material al lui Radu Zinaida care este încadrată în grad de dizabilitate pe viață, fără termen, respectiv, apelul formulat de Popescu Nadejda este unul lipsit de temei legal și urmează a fi respins cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

<u>Argumentele părţilor în şedinţa instanţei de apel.</u>

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantei Popescu Nadejda, avocatul Vîrlan Octavian a susținut pe deplin apelul declarat pe motivele de fapt și de drept invocate în conținutul acestuia, invocând că pârâta are familie, are și soț și care urmează să-și exercite obligațiunile sale de soț și să-și întrețină familia.

A menționat că în instanța de fond nu au fost prezentate probe care să constate dreptul de abitație acestor persoane, care Popescu Nadejda consideră că îi creează obstacole în realizarea dreptului său de proprietate.

Consideră că instanța de fond superficial a examinat cauza respectivă, dreptul de proprietate în cazul dat fiind neglijat și superior dreptul de proprietate a fost interpretat ca dreptul de abitație al persoanelor respective.

A solicitat admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul intimaților Radu Zinaida și Radu Grigore, avocatul Casap Anatolie a indicat că susține poziția sa expusă în referință vizavi de cererea de apel înaintată, invocând că Radu Zinaida are grad de dizabilitate, este în imposibilitatea de a fi încadrată în câmpul muncii datorită afecțiunii pe care o are, respectiv este titular al dreptului de abitație asupra locuinței mamei sale, Popescu Nadejda, care a apărut în temeiul legii, conform art.635 alin. (3) Cod civil, or părinții sunt obligați să-și întrețină copii minori și cei majori inapți de muncă, întreţinere care fără dubiu în speță se referă și la dreptul de abitație.

Consideră că instanța de fond a decis corect și just în coraport cu speța dedusă judecății iar dreptul la un trai decent include și dreptul al locuințe, respectiv acțiunea înaintată este una neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

A solicitat menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind una legală și justă, pe deplin motivată.

În ședința de judecată a instanței de apel Popescu Nadejda, Radu Zinaida și Radu Grigore fiind citați legal despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședință nu s-au prezentat.

Reieșind din prevederile art.379 alin.(2) din Cod de procedură civilă, unde se indică că *neprezentarea în şedinţă de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului*, Completul de judecată a decis examinarea cauzei în lipsa părților legal citate și care nu s-au prezentat la proces.

<u>Aprecierea instanței de apel.</u>

Audiind părțile prezente în proces și analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel și a

materialelor din dosar, Completul de judecată concluzionează că apelul declarat urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii judecătoriei Cimișlia, sediul central din 16 octombrie 2024, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.385 lit.a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art.25 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicaţiile părţilor şi intervenienţilor, depoziţiile martorilor, concluziile expertului, consultaţiile şi explicaţiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanţelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.

*Conform prevederilor art.130 alin.(1) din Codul de procedură civil***ă**, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art.373 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art. 6, § 1 CEDO, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil. Dreptul la un proces echitabil vizează respectarea principiului

egalităţii armelor, unde fiecare din părţi urmează să obţină posibilitatea de a-şi prezenta cauza în condiţii egale, care să nu plaseze într-o situaţie net dezavantajoasă în raport cu adversarul.

Completul de judecată constată că respectiva normă garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligațiilor instanţei de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind unicul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Instanța de apel remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanțele care au importanță la soluționarea cauzei și care au fost verificate în ședința de judecată multilateral, complet și au fost elucidate probele privind circumstanțele constatate ale cauzei.

În conformitate cu art.239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Astfel, prevederea legală enunțată mai sus în mod expres, obligă instanţa de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Completul reține că sarcina instanţei de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 din Codul de procedură civilă, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Respectiv, conform practicii CEDO instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de instanţa inferioară, (cauza *Hirro Balani contra Spaniei,* nr.18064/91 din 09 decembrie 1994, §27; cauza *Georgiadis contra Greciei,* nr. 21522/93 din 29 mai

1997, §43).

Astfel, instanţa de apel verificând în raport cu prevederile art.238-241 din Codul de procedură civilă, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, concluziile primei instanțe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei, normele de drept material fiind aplicate corect.

Completul de judecată reţine că prima instanţă a constatat şi a elucidat pe deplin circumstanţele de fapt importante pentru soluţionarea cauzei, a aplicat corect normele de drept material şi a respectat normele de drept procedural la judecarea speței.

Conform art.118 alin.(1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

La caz, Completul de judecată reține că, la data de 01 aprilie 2024, avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Radu Zinaida și Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate și încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei. (f.d.4-10)

La data de 16 octombrie 2024, prin hotărârea emisă de Judecătoria Cimișlia, sediul Central, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Popescu Nadejda împotriva lui Radu Zinaida, Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei, ca fiind neîntemeiată.

S-a anulat sechestrul, aplicat prin încheierea Judecătoriei Cimișlia sediul central din 03 aprilie 2024, asupra bunurilor imobile – teren agricol cu număr cadastral ***** cu suprafața de 0,0848 ha; teren agricol cu număr cadastral ***** cu suprafața de 0,2319 ha, teren agricol cu număr cadastral ***** cu suprafața de 2,5375 ha situate în extravilanul s.Cenac r-l Cimișlia care aparțin cu drept de proprietate pârâtei Radu Zinaida, a.n ***** domiciliată în or.Cimișlia str.*****. (f.d.90)

La data de 18 octombrie 2024, avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda a depus cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, în care a solicitat casarea integrală a hotărârii judecătoriei Cimișlia sediul central din 16.10.2024, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată înaintată să fie admisă integral. (f.d.97)

Potrivit materialelor cauzei, instanța de apel constată că, Popescu Nadejda și Radu Zinaida, se află în relații de rudenie, Popescu Nadejda, mama și Radu Zinaida, fiica. (f.d.68)

La fel, potrivit materialelor cauzei, Popescu Nadejda, deține în proprietate din 03 noiembrie 2000 teren pentru construcție cu numărul cadastral ***** suprafața de 0,144 ha, construcție, casă de locuit individuală cu numărul cadastral *****.01 suprafața 71.1 m.p., construcție accesorie cu numărul cadastral *****.02 suprafața 30.3 m.p., construcție accesorie cu numărul cadastral *****.03 suprafața 27.5 m.p., construcție accesorie cu numărul cadastral *****.04 suprafața 66.8 m.p. situate în or.Cimișlia, str.*****. (f.d.84-85)

De asemnenea, din materialele cauzei rezultă că, adresa de domiciliul a lui Radu Zinaida este înregistrată pe str.*****, or.Cimișlia. (f.d.60)

Conform art.38 din Codul civil, domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reşedinţa obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atât timp cât nu şi-a stabilit un altul.

Reşedinţa obişnuită demonstrează o legătură apropiată şi stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reşedinţei obişnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata şi regularitatea prezenţei persoanei în locul vizat, precum şi condiţiile şi motivele acestei prezenţe.

Reşedinţa temporară a persoanei fizice este locul unde îşi are locuinţa temporară sau secundară.

Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decât atunci când cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenţia de a avea acolo reşedinţa obişnuită. Dovada intenţiei rezultă din declaraţiile persoanei făcute la autorităţile competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declaraţii, din orice alte împrejurări de fapt.

Persoana al cărei domiciliu nu poate fi stabilit cu certitudine se consideră domiciliată la locul reşedinţei sale temporare.

În lipsă de reşedinţă temporară, persoana este considerată că domiciliază la locul ultimului domiciliu, iar dacă acesta nu se cunoaşte, la locul unde acea persoană se găseşte.

Potrivit art.39 din Codul civil, până la proba contrară, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la adresa de domiciliu sau de reşedinţă temporară înscrisă în profilul persoanei din Registrul de stat al populaţiei, conform prevederilor actelor normative privind evidenţa locuitorilor Republicii Moldova.

În lipsa acestor înscrieri în Registrul de stat al populaţiei ori atunci când acestea nu corespund realităţii, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reşedinţei temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

Dispoziţiile alin.(2) nu se aplică în cazul în care domiciliul sau reşedinţa temporară a fost cunoscută prin alte mijloace de cel căruia i se opune.

Conform art.117 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform prevederilor art.635 alin. (2)-(3) din Codul civil, titularul dreptului de abitație are dreptul să locuiască în locuinţa unei alte persoane împreună cu soţul şi copiii săi chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația, precum şi împreună cu părinţii ori cu alte persoane aflate în întreţinere. Uzul şi abitația se constituie în temeiul unui act juridic ori al legii.

Conform art.1 alin.(1) din Legea nr.75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, dreptul la locuinţă constituie un drept fundamental, care face parte din dreptul la viaţă decentă al persoanei sau familiei.

De asemenea, art.5 alin. (2)-(6) din aceiaşi Lege prevede că, folosirea locuinţelor se efectuează în modul stabilit de prezenta lege, conform condiţiilor contractului şi prescripţiilor tehnice stipulate în Regulamentul cu privire la folosirea, exploatarea şi administrarea tuturor tipurilor de locuinţe, aprobat de către Guvern. Persoanele fizice care au în proprietate o locuinţă dispun de dreptul de a o folosi pentru domicilierea personală şi a membrilor familiilor lor, precum şi de dreptul de a instala în locuinţa proprie alte persoane fizice. Locuințele proprietate

privată şi publică se supun evidenţei de stat în ordinea stabilită de către Guvern. Controlul asupra folosirii şi întreţinerii locuinţelor, indiferent de forma lor de proprietate, precum şi asupra corespunderii locuințelor şi serviciilor comunale prestate exigențelor tehnice, se efectuează de autoritățile publice centrale şi locale. Proprietarul locuinței sau persoana căreia îi sânt grevate drepturile respective este obligată să întreţină locuinţa cu diligenţa unui bun proprietar, să nu admită deteriorarea acesteia, să respecte drepturile şi interesele legitime ale vecinilor, regulile de folosire ale locuinţelor şi regulile de întreţinere a bunurilor proprietate comună din blocul locativ, aprobate de către Guvern. Aceleaşi obligaţii trebuie respectate şi de către proprietarii încăperilor cu altă destinație decât cea de locuință din blocurile locative.

Reieșind din normele de drept menționate *supra* Completul reține că uzul şi abitația se constituie în temeiul unui act juridic ori al legii.

Titularul dreptului de abitație are dreptul să locuiască în locuinţa unei alte persoane împreună cu soţul şi copiii săi chiar dacă nu a fost căsătorit sau nu avea copii la data la care s-a constituit abitația, precum şi împreună cu părinţii ori cu alte persoane aflate în întreţinere.

În speță, după cum s-a constatat, pârâta Radu Zinaida la data de 12.03.2024 a fost înregistrată cu domiciliul pe adresa: or.Cimișlia, ***** *****, unde domiciliază până în prezent cu soțul Radu Grigore și copilul lor comun *****.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele constatate *supra*, Completul conchide că pârâții dispun de dreptul de a locui pe adresa respectivă în baza legii ca urmare a înregistrării Zinaidei Radu pe adresa menționată, ce atestă netemeinicia cerințelor înaintate.

Potrivit prevederilor art.74 alin.(1) din Codul familiei, părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

Completul atestă că Radu Zinaida, conform certificatului de încadrare în grad de dizabilitate nr.C293546000310, este încadrată în grad de dizabilitate mediu, cu afecțiune congenitală sau din copilărie, care este stabilit ca diagnostic fără termen, a locuit și locuiește până în prezent în bunul imobil, supra menționat, împreună cu soțul acesteia Radu Grigore și fiica minoră. (f.d.69)

La fel, Completul de judecată reține că acțiunea de evacuare este un instrument juridic important pentru protejarea dreptului de proprietate și asigurarea folosinței legale a imobilelor. Acțiunea de evacuare este utilizată pentru apărarea

dreptului de proprietate sau de folosință al unei persoane asupra unui bun imobil. Aceasta are anumite caracteristici definitorii: - acțiunea de evacuare are un caracter personal, deoarece este formulată împotriva ocupantului imobilului (persoană fizică sau juridică) care nu are un titlu valabil pentru a-l folosi; - obiectul îl reprezintă eliberarea unui imobil de către ocupantul fără titlu, fie prin încetarea folosinței de către acesta, fie prin înlăturarea bunurilor sale din imobil; -scopul este restabilirea folosinței legale a imobilului în favoarea reclamantului, prin eliberarea bunului de orice persoane sau bunuri ce-l ocupă fără drept.

Astfel, având la bază cele expuse în raport cu prevederile legale sus-indicate Completul consideră că instanța de fond corect a concluzionat, despre netemeinicia acţiunii inițiale, or, în conformitate cu art.130 alin.(3) din Codul de procedură civilă fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii.

Argumentul apelului precum că *cererea reclamantei Popescu Nadejda cuprinde cadrul legal de adresare în instanța de judecată și obiectul litigiului dedus judecății constituie apărarea dreptului de proprietate, guvernate de prevederile art. 500, 501, 581 din Codul civil*, nu poate constitui temei de admitere a apelului, în situația în care Radu Zinaida este titular al dreptului de abitație asupra locuinței mamei sale, Popescu Nadejda, care a apărut în temeiul legii, conform art.635 alin.(3) din Codul civil menționat supra, or părinții sunt obligați să-și întrețină copii minori și cei majori inapți de muncă, întreţinere care fără dubiu în speță se referă și la dreptul de abitație.

Subsecvent, dreptul de uz și abitație al Zinaidei Radu, dar și a membrilor săi de familie, s-a constituit prin prisma cadrului legal prenotat, dar și prin dispoziția art.74 alin.(1) din Codul familiei, ce instituie obligația părinților să-și întrețină copiii minori și copiii majori inapți de muncă care necesită sprijin material.

Cu referire la alegațiile reprezentantului apelantului precum că, *Radu Zinaida este fiica reclamantei iar Radu Grigore este ginerele acesteia. Fiica reclamantei împreună cu soțul acesteia, după căsătorie și până în prezent locuiesc în casa reclamantei din motiv că Popescu Nadejda era mulţi ani plecată peste hotarele țării și venea rar acasă. Din motive de sănătate, reclamanta s-a întors în RM unde planifica să rămână împreună cu familia la casa sus menționată însă fiica și ginerele îi creează condiții de trai (în casa proprie) insuportabile, o numesc cu cuvinte necenzurate, îi sunt încuiate uşile casei pentru a nu putea intra etc. Câteva*

săptămâni reclamanta a locuit la mama sa în etate, în s.Cenac r-1.Cimişlia cu speranța că fiica și ginerele îşi vor da seama de caracterul licit al faptelor sale, însă la revenire, Popescu Nadejda a fost întâmpinată cu cuvintele „dute de unde ai venit, aceasta este casa noastră şi noi de aici nu plecăm". Pârâţii îi formează obstacole în realizarea dreptului de proprietate și o agresează verbal, anexând în acest sens la materialele cauzei plângerile adresate atât IP Cimișlia, cât și Procuraturii raionului Cimișlia, Completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, or, apelantul nu a prezentat careva probe în acest sens, cu atât mai mult după cum se constată din materialele cauzei plângerile respective au fost înaintate organelor abilitate după înaintarea acțiunii în instanța de judecată, nefiind anexat nici un răspuns și/sau decizie din partea acestora în acest sens.

Astfel, Completul de judecată reține că temeiul invocat de avocatul Surdu Oxana în interesele apelantei Popescu Nadejda nu se încadrează în temeiurile care obligă instanța să admită apelul înaintat și să caseze hotărârea instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii înaintate, or probe pertinente și concludente nu au fost prezentate în sensul dat.

De asemenea, discutând argumentele apelului, Completul învederează faptul că necătând la volumul consistent al apelului, argumente pertinente speței apelantul practic nu a invocat, ultimul reiterând situația de fapt invocată în cererea de chemare în judecată.

În această ordine de idei, Completul reiterează concluzia că, hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, motiv pentru care, Completul de judecată va respinge apelul declarat ca fiind neîntemeiat şi va menţine hotărârea primei instanţe.

Subsecvent, Colegiul judiciar menționează că, prin prisma jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului şi anume cauza *Rebait şi alţii versus France* nr.26561/1995, unde s-a menţionat că „*... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs (apel), întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul (apelul) declarat împotriva hotărârii pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes*", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către reprezentantul

apelantului sunt nefondate, expuse formal din simplul dezacord, acestea fiind combătute integral prin constatările expuse supra, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi a menţine hotărârea primei instanţe fără modificări.

În lumina celor expuse, conform prevederilor art.385 lit.a), art.389, 390, 394, 434 din Codul de procedură civilă, *Completul de judecată,*

D E C I D E:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Surdu Oxana în interesele reclamantei Popescu Nadejda.

Se menține hotărârea judecătoriei Cimișlia, sediul central din 16 octombrie 2024, adoptată pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Popescu Nadejda împotriva lui Radu Zinaida, Radu Grigore privind evacuarea silită și înlăturarea obstacolelor în realizarea dreptului de proprietate, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei.

Decizia este definitivă și executorie din momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni din momentul comunicării deciziei integrale.

Preşedintele completului: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei HUDOBA Valeri COLEV Grigori